

Presuda Suda (deseto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb eV protiv DHL Paket GmbH

(Predmet C-146/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Oglašavanje u tiskanom izdanju — Izostavljanje bitnih informacija — Pristup tim informacijama putem internetske stranice preko koje se vrši distribucija predmetnih proizvoda — Proizvodi koje prodaje osoba koja je objavila oglas ili treća osoba)

(2017/C 161/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Tuženik: DHL Paket GmbH

Izreka

Članak 7. stavak 4. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da promidžbeni oglas, poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji potpada pod pojam „poziva na kupnju” u smislu te direktive, može ispuniti obvezu informiranja predviđenu tom odredbom. Na sudu koji je uputio zahtjev je da u svakom pojedinom slučaju ispita, s jedne strane, opravdavaju li ograničenja prostora u promidžbenoj poruci da se stave na raspolaganje informacije o dobavljaču samo na razini platforme za online prodaju i, s druge strane, ako je to slučaj, jesu li informacije iz članka 7. stavka 4. točke (b) navedene direktive koje se odnose na platformu za online prodaju dostupne jednostavno i brzo.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – József Lingurár protiv Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Predmet C-315/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Financiranje iz EPFRR-a — Potpora ruralnom razvoju — Plaćanja u okviru Nature 2000 — Potpora namijenjena samo privatnim osobama — Šumsko područje u djelomičnom državnom vlasništvu)

(2017/C 161/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: József Lingurár

Tuženik: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Izreka

Članak 42. stavak 1. prvu rečenicu Uredbe Vijeća br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), treba tumačiti na način da, kada je šumsko područje za koje se može dodijeliti potpora Natura 2000 djelomično u vlasništvu države a djelomično u vlasništvu pojedinca, treba uzeti u obzir omjer između površine tog područja u državnom vlasništvu i površine u vlasništvu pojedinca kako bi se izračunao iznos potpore koji treba isplatiti potonjem.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski sud u Velikoj Gorici – Hrvatska) – VG Čistoća d.o.o protiv Đure Vladike, Ljubice Vladike

(Predmet C-335/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Direktiva 2008/98/EZ — Naplata troškova gospodarenja otpadom — Načelo „onečišćivač plaća” — Pojam „posjednici otpada” — Cijena koja se potražuje za gospodarenje otpadom — Posebna naknada namijenjena financiranju kapitalnih ulaganja)

(2017/C 161/06)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski sud u Velikoj Gorici

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VG Čistoća d.o.o.

Tuženik: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Izreka

Članak 14. i članak 15. stavak 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva treba tumačiti na način da im se u trenutačnom stanju prava Unije ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji u svrhe financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom i njegova zbrinjavanja predviđa cijenu koja se izračunava na temelju procjene volumena otpada što su ga proizveli korisnici te usluge, a ne na temelju količine otpada koji je stvarno proizveden i predan radi skupljanja, kao i dodatnu naknadu koju korisnici plaćaju u svojstvu posjednika otpada, a čiji je prihod namijenjen financiranju potrebnih kapitalnih ulaganja u obradu otpada, uključujući njegovo recikliranje. Međutim, sud koji je uputio zahtjev dužan je na temelju činjeničnih i pravnih elemenata koji su mu podneseni provjeriti dovodi li to toga da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti. U tu svrhu nacionalni sud može, među ostalim, uzeti u obzir kriterije koji su povezani s vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze, njezinom površinom i namjenom, sposobnošću „posjednika” da proizvede otpad, volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje i učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.